

Główne kierunki hodowli na świecie

Chów - pojęcie dot. wszelkiej działalności człowieka zw. z utrzymaniem zwierząt gospodarskich. Hodowla - pojęcie dot. zabiegów zmierzających do utrzymania barcznej przydatnych gospodarczo gatunków zwierząt (np. przez selekcję, krzyżowanie itp.), hodowla dostarcza: mięsa, mleka, skór, wełny, futer, pierza itp. Chów zwierząt dostarcza 50-90% całego dochodu rolnictwa krajów wysoko rozwiniętych, w pozostałych krajach od 10-40%. Chów zwierząt odbywa się w formach: pasterskiej, pastwiskowo-oborowej, przemysłowej (w krajach o rolnictwie towarowym). Na rozmięszczenie gatunków chowanych zwierząt znaczący wpływ mają warunki środowiska naturalnego. Najbardziej sprzyjające warunki chowu bydła i owiec występują na stepach. Decyduje o tym obfitość oraz skład gatunkowy roślin. Na obszarach pól suchych, porośniętych wysokimi, tykawkatymi gatunkami traw hoduje się kozy i wielbłądy. Na obszarach suchych, stanowiących ubogie siedlisko roślinności trawiającej i krzaczkowej, może egzystować niewiele gatunków zwierząt przystosowanych do sezonowego dostępu do paszy i wody oraz znoszących wysokie temp. powietrza. Należą do nich gromadzące zapasy tłuszczu i wody w garbie wielbłądy oraz niektóre gatunki owiec. W tropikalnych terenach równikowych o dużej wilgotności powietrza, wysokich temp. i występujących plagach szkodników, różnorodność hodowanych zwierząt jest niewielka. Najlepiej przystosował się do tych gatunków bawół i bydło zebu. W wielu regionach strefy międzyzwrotnikowej Afryki chów bydła uniemożliwia mucha tse-tse. Wśród czynników warunkujących rozmieszczenie gatunków hodowanych zwierząt ważną rolę odgrywa ograniczenie społeczno-kulturowe, w tym religie. Szczególne znaczenie mają one w społeczeństwach tradycyjnych, w których odnoszą się m.in. do spożywania mięsa.

Bydło - ma największe znaczenie spośród wszystkich zwierząt gospodarskich. Bydło hodowane w strefie umiarkowanej pochodzi od wymarłego w 1627 r. tura europejskiego. Bydło zebu hodowane w strefie międzyzwrotnikowej pochodzi od tura indyjskiego. Początkowo było hodowane na mięso i skóry, później ze względu na siłę pociągową i nawóz, a jeszcze później - mleko, i wreszcie znowu na mięso. W XIX w. nastąpiła specjalizacja w chowie bydła: hoduje się bydło mleczne oraz mięsne. Liczba sztuk bydła na świecie ciągle rośnie i wynosi obecnie ok. 1400 ml. W ostatnich latach w Wlk. Brytanii zaczęła rozpowszechniać się choroba bydła Creutzfeldt-Jakoba, czyli tzw. chorooba wściekłych krów, która przyczynia się do znacznego zmniejszenia liczby sztuk bydła w tym kraju i nie tylko. W rozmieszczeniu chowu bydła na świecie można wyróżnić 4 duże obszary: Azja Południowo-Wschodnia, Europa, Stanu Zjednoczone, południowo-wschodnia Brazylia. Wysokie pogłowie bydła w Azji Południowo-Wschodniej uwarunkowane jest kulturowo ("święte krowy" w hinduizmie) oraz wynika ze sposobu sporządzania danych statystycznych (wszystkie rodzaje). Wydajność bydła w tym regionie jest niska - produktu hodowli nie odgrywa ważniejszej roli w wyżywieniu ludności. Największa gęstość pogłowia występuje w Europie, gdzie celem chowu jest mleko lub mięso. Duża koncentracja bydła w Europie związana jest z dobrymi warunkami przyrodniczymi, zapewniającymi długi okres wegetacji, wysoką produktywność pastwisk oraz intensywnością i towarowością rolnictwa oraz oczywiste chłonnym rynku zbytu. W Stanach Zjednoczonych hodowla koncentruje się na 2 dużych obszarach. Region północno-wschodni ciągnący się od wybrzeży Atlantyku przez okolice Wielkich Jezior po Środkowy Zachód (Pas Mleczny - Dairy Belt) oraz Corn Belt - obejmujący Zachód i Południe - kierunek mienny, w systemie pastwiskowym. Brazylia (południowo-wschodnia) aktualnie zajmuje drugie miejsce na świecie pod względem liczebności bydła. Duże pogłowie bydła na 100 ha występuje również w małych lub średnich krajach wysoko rozwiniętych (Holandia, Belgia, Szwajcaria, Japonia). Rozwój hodowli bydła przyczynia się do wzrostu roli produktów mlecznych w wyżywieniu ludności. Głównymi obszarami produkcji mleka na świecie są Europa i Ameryka Północna, a także Nowa Zelandia i Australia.

Trzoda chlewna - dostarcza przede wszystkim mięsa i tłuszczu. Wiekrowina zajmuje drugie miejsce po wołowie w światowej produkcji mięsa. Na świecie hoduje się rasę mięsną, słoninową i mięsno-słoninową. Świnie to najbardziej wydajne zwierzęta, jeśli chodzi o przerob paszy na mięso. Chów świni pośrednio związany jest z uprawą roślin, gdyż spożywane one są przez trzodę w postaci przetworzonej (z ziarna zbóż, a także z ziemniaków i innych roślin okopowych przygotowanej się pasze treściwej). Chów świni może być prowadzony w